

Folkon Mikolaj
Michalski Ryszard
Bneziński Ryszard
nr. S. 1175/53

7295
7296

200

137

29/6

30/6

Postanowienie

Najwyższy Sąd Wojskowy dnia 25 czerwca 1953 r.

w Warszawie w składzie:

Przewodniczący.

pt. Tomaszewski Aleksander
ppł. Galskiowski Zdzisław

Sędziowie:

Kpt. Cieślak Antoni.

rozpoznał na posiedzeniu niejawnym na skutek skargi rewizyjnej obrońcy adwokata Gewurza Leona wniesionej na wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 28 maja 1953. sprawy Kubowicza Eugeniusza s. Władysława skazanego za przestępstwo z art. 86 § 2 KK wP. na karę dziesięciu lat więzienia, utraty praw na czas określony lat i pozbawienia całego mienia za to, że od października 1951. do końca kwietnia 1952. w Kamienicy pow. Limanowa usiłował przemocem zmienić urząd Państwa Polskiego przez to, że brał udział w działalności związkowej Kontrewolucyjnego pod nazwą "Odwet Górski" zorganizowanej na rebrania oraz dał na cele organizacyjne kwotę 1.000 zł.

Tymże wyrokiem Kubowicz Eugeniusz został uniewinniony od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 7 § 1 pkt 1 z dn. 13.6.1946. (br. ust. R. P. utr. 30 por. 192) w ten sposób, że ~~od~~ styczniu i lutym 1952. w Kamienicy

pow. Limanowa, działające na szkodę Państwa Polskiego, przekazywał Młakuszowi - Woroniewiczowi, korespondentowi związku Kontrewolucyjnego, wiadomości z terenu gminy Ranieńca, a w szczególności charakterystyki naukowców miejscowych szkół oraz dokumenty Episkopatu, wiedząc, że Młakusz - Woroniewicz przekazał je prekarze ambasady U.S.A. w Warszawie, a powstało w marcu 1952r. porozumienie między Młakuszem - Woroniewiczem w przedmiocie przekazania do ambasady U.S.A. w Warszawie fałszywych wiadomości o mordzie oficerów polskich w Katyniu. -

Obrońca w skardze rewizyjnej wnioskuje o uchylenie wyroku, zmianę kwalifikacji prawnej czynu i złagodzenie Kary, względnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wywodząc, że wyniki przewodu sądowego nie ustaliły takich okoliczności, któreby stwierdziły, że skarżony został werbowany do bandy i był jej członkiem, że oskarżony nie brał udziału w rekrutacjach, a był jedynie obecny przy przypuszczalnych rozmowach na temat związku, że kwota 100000. dot. nie dla związku, a przywrócił ją na cele osobiste Kukawskiego, że prawnopolityczna ocena zamian szkodliwych doje podstawą do zakwalifikowania czynu jego z art. 18 § 1 cyt. bezcelu w związku z art. 86 § 2 KKWP, względnie z art. 88 § 1 KKWP, że sąd pogubił się przepis art. 246 § 3 KWPR, przez to, że nie uroszednit ułżyć na jakich dowodach opart ustalenia faktyczne, wreszcie, że przy wyznaczeniu Kary sąd nie wziął pod uwagę, że skarżony chciał odejść od przestępnej działalności, zaleźności skarżonego od świadka Lecha, pochłodzenia szkodliwego i jego rozchwiania się przed i po popełnieniu przestępstwa, a które to okoliczności uroszednitają złagodzenie Kary.

Wojewizy sąd wyższy po wystudowaniu szóstego sprawozdanej ppth. Gęblewskiego Zbigniewa i ustnego wniosku nieprokuratora Naczelnej Prokuratury Wąjskowej ppth. Gęblewskiego Ferdynanda o ułżycie wyroku w mocy, rozważył co następuje:

Skarżony dobnie wiedział, że Młakusz - Woroniewicz Zbigniew jest korespondentem związku Kontrewolucyjnego „Odwet Górski”, gdyż mu o tym sam powiedział werbuje go do tego związku. Skarżony, jakkolwiek formalnie nie wyraził zgody na wstąpienie do tego związku,

to jednak brat udziast w zebraniach organizacyjnych które odbywały się w otłonkach zwiazku Kukawskiego Mlavianu i Lecha Jan oraz wpłacił na rzecz zwiazku Kwotę 1000 zł.

Obrota szaranej, iż u Kukawskiego Mlavianu i Lecha Jana nie odbywały się zebrania organizacyjne, a przychodził do nich na gros w Karły oraz że Kwota 1000 zł. dał Kukawskiemu tytułem pomocy - nie zastępuje na wiary. Szarany, który posiada znaczny stopień rozwoju umysłowego i świadomości politycznego (był wikariuszem w parafii w Kamienicy) dobrze orientował się, iż pod porożem gry w Karły u Kukawskiego Mlavianu i Lecha Jana odbywają się zebrania organizacyjne, gdyż w zebraniach tych uczestniczył sekretarzem zwiazku Mlakus - Woronier Zbigniew i były na nich omawiane sprawy dotyczące działalności zwiazku Kontrewolucyjnego oraz wiedział iż Kukawski Mlavian i Lech Jan są członkami tego zwiazku. - We własnoręcznym oświadczeniu szarany napisał, iż Kwota 1000 zł. dał Kukawskiemu na rzecz zwiazku Kontrewolucyjnego. Dopiero na rozprawie szarany broni się tym, iż bytoby to pomoc nie jest przekonującym oświadczeniem szaranej, iż dlatego tak napisał w swym wyjaśnieniu, gdyż nie chciał mieć nieprzyjemności, o ile to wyjaśnienie nie zgodziłoby się z jego poprzednimi wyjaśnieniami. Szarany zdawał sobie sprawę z tego, iż przynajmniej się do końca przyczepi na rzecz zwiazku Kontrewolucyjnego abiegając się. Przechowywany przez prokurato-

na Wąjskowej Prokuratury Rejonowej skazanemu nie udawało się napisać w swym oświadczeniu, a wyjaśnić, iż Kukawski dawał zwyczajnie się do skazanego o pieniądze powiedział, iż „są w pańszczyce”. Więcej liczby pieniędzy świadczy, iż nie były to pieniądze dla Kukawskiego, a tylko dla ewangeliki Kontrewolucyjnego.

Ta działalność skazanego wykazuje, iż faktycznie był członkiem ewangeliki Kontrewolucyjnego i dążył do zmiany prawnego ustroju Państwa Polskiego.

Niestosownie jest zatem rozstrzygnąć, iż Sąd 1-ej instancji błędnie zakwalifikował czyn skazanego.

Sąd 1-ej instancji przy wyroku Kary umiarkował już okoliczności łagodzące i okoliczności, które Wąjskowy Sąd Wąjskowy uważa za współwinnego do winy skazanego i stopnia społecznego niebezpieczeństwa popełnionego przestępstwa.

Z tych powodów Wąjskowy Sąd Wąjskowy na mocy art. 268 i 271 § 2 KWPR.

postanowił:

skazać rewidując obrońcy porzucić bez umiarkowania, a wyrok Wąjskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 28 maja 1953 r. w sprawie Kubowicza Eugeniusza s. Władysława utrzymać w mocy.

2/1

Przewodniczący *[Signature]*
Szebiowie *[Signature]*
[Signature]